

TADEUSZ KONOPACKI

[1.] Stopień, nazwisko i imię zeznającego:

Sierż. podchorąży Tadeusz Konopacki

[2.] Warunki i przebieg aresztowania:

Zostałem aresztowany przy przechodzeniu granicy rumuńskiej koło Horodenki. Bezpośrednio potem zostałem pobity przez sowiecką straż graniczną i odstawiony do Horodenki.

[3.] Metody badania i torturowania aresztowanych w okresie śledztwa:

W Horodence podczas śledztwa byłem kilkakrotnie bity przez funkcjonariuszy NKWD, przy czym badania odbywały się tylko w nocy.

[4.] Procedura sądowa, wyrokowanie zaoczne i sposób ogłaszania wyroków (bardzo pożądane są teksty wyroków):

W więzieniu w Żytomierzu dowiedziałem się, że zasądzono mnie na osiem lat obozów pracy. W tym samym czasie wyroki otrzymało kilkuset Polaków. Tekst mojego wyroku: „Nazwisko, imię, data i miejsce urodzenia, zostaje skazany na osiem lat obozów pracy za usiłowanie przejścia granicy”.

[5.] Fakty mordowania ludzi podczas przemarszów, transportów, na robotach, w więzieniach itp.:

Podczas marszu z zamarzniętych barek do miejscowości Koźwa (Komi ASRR) zmarło kilkunastu ludzi, między innymi rolnik z okolic Rzeszowa Tabaka. Podczas transportu barkami rzeką Peczorą zmarło z wycieńczenia kilku więźniów. Na 23 kolonii 1 oddzielenia [otdielienija] koło Koźwy w okresie od listopada 1940 do lutego 1941 zmarło kilkudziesięciu więźniów. Z nazwisk pamiętam: kupiec z Bydgoszczy Temerson.

[7.] Życie w obozach przymusowej pracy (organizacja obozów, normy pracy):

W wymienionym obozie pracy mieszkaliśmy w podmokłych, ponurych barakach, pełnych pluskiew. Klęską więźniów była wszawica, zupełnie nie zwalczana. Wikt głodowy, przy

normach [pracy] przekraczających możliwości ludzi osłabionych. Wzbraniających się przed pracą niehumanitarnie katowano i głodzono. Dowodem tego fakt, że z liczby 400 [więźniów] po trzech miesiącach ubyło około 270 zmarłych i chorych.

[8.] Życie w więzieniach:

W Stanisławowie trzymano więźniów w ustępach i wilgotnych piwnicach. W więzieniach w Polsce postępowano o wiele łagodniej niż w sowieckich. W więzieniu w Żytomierzu dokuczał nam wrogi stosunek władz więziennych, głód i wszawica.

M.p., 16 marca 1943 r.